

Newfoundland memorial park

Het Newfoundland Memorial Park bevindt zich in Beaumont Hamel. Het land van het memorial park werd gekocht door het Dominion of Newfoundland na de eerste wereldoorlog en werd genoemd naar het Royal Newfoundland Regiment, dat bestond uit een bataljon van 800 soldaten die dienden onder het Commonwealth leger. Het memorial park is aangelegd als Herdenkingsplaats voor alle Newfoundlanders die vochten in de eerste wereldoorlog en vooral voor diegene die er sneuvelden en geen gekend graf hebben. Vooral hun deel in de slag van de Somme op 1 juli 1916 is een tragische gebeurtenis. Hiernaast is het park ook bedoeld om de herinnering levend te houden aan de gesneuvelden van de vele andere regimenten in de Franse, Britse en Duitse legers in de slagvelden van de Somme van september 1914 tot 1918.

Het Newfoundland memorial park werd officieel ingehuldigd op 7 jun 1925 door Field Marshal Earl Haig. Het is een van de enige twee Canadian National Historic Sites buiten Canada. De tweede site bevindt zich op Vimy Ridge. Het park werd aangelegd door landschapsarchitect R H K Cochius.

In dit memorial park vind je gedenktekens voor de verschillende divisies. Het meest in het oog springende memorial is natuurlijk de kariboe. Aan het Westelijk front staan in totaal 5 soortgelijke kariboes. Deze staan allemaal op plaatsen waar het 1ste Battalion of the Newfoundland Regiment in actie kwam (Beaumont-Hamel (Somme), Gueudecourt (Somme), Harelbeke (Kortrijk), Masnières (Cambrai) en Monchy-le Preux (Arras)); De kariboe is het embleem van het Newfoundland Regiment. De beelden van de kariboe werden gemaakt door de Engelsman Basil Gotto.

Het kariboebeeld staat op een hoge 'rots' aan de westelijke kant van het park. Het staat op de plaats van de geallieerde frontlijn op 1 juli 1916. De derde lijn van het geallieerde front is nu de parking. In deze derde linie bevond zich het Newfoundland Regiment, wachtende op het sein om op te trekken naar de eerste lijn en van daaruit als aanvalsgolf op te rukken. De Duitse tegenstand was echter veel feller dan verwacht waardoor de loopgraven van de eerste en tweede lijn net als de verbindingloopgraven geblokkeerd raakten door gewonde of gesneuvelde manschappen. Daardoor konden de Newfoundlanders niet oprukken naar de eerste lijn. Om toch aan hun bevel te voldoen, werd er besloten om vanuit de derde linie omhoog en wandelden zo bovengronds tot aan de eerste frontlijn, alwaar hun eigenlijke aanval moest beginnen. Ze liepen onbeschermd in het zicht van de Duitse tegenstand en het mag dan ook geen twijfel lijden dat veel van de Newfoundlandse soldaten niet eens tot aan de eerste geallieerde linie raakten.

Toen na de eerste dag de namenlijst werd afgeroepen, werd duidelijk dat het regiment zo goed als uitgeveegd was. Slechts 68 soldaten antwoorden op hun naam. 324 mannen waren gedood, of vermist en voor dood aangenomen, en 386 gewond.

In het Newfoundland Memorial Park kun je veel meer dan enkel de kariboe vinden. Je vindt er ook een memorial voor het 29th Division, de divisie die hier aan de slag ging op 1 juli 1916. Ook zijn er drie begraafplaatsen in het park gesitueerd. Hawthorn Ridge Cemetery NO2, Hunter's cemetery en Y Ravine cemetery. Hunter's cemetery is eigenlijk een grote shellhole waar soldaten van het 51st Highland Division en het 63rd Royal Naval Division werden begraven na de aanval op Beaumont Hamel in november 1916. Meer dan 40 Britse soldaten werden begraven op deze plaats. Y Rvine Cemetery is een begraafplaats die gestart werd in de lente van 1917. Toen was de Britse frontlijn een stuk opgeschoven waardoor de lichamen van de gesneuvelden die sinds het begin van de slag om de Somme in niemandsland lagen, eindelijk een graf konden krijgen. Veel van deze graven zijn onbekende soldaten.

Wanneer je het rondwandelt kom je bij de Y Ravine terecht. De Y ravine was de eerste Duitse loopgraaf. Deze loopgraaf werd bemand door het 119. Reserve Infanterie Regiment. Deze natuurlijke ravijn was uitgebouwd tot een Duits bolwerk met ondergrondse schuilkelders en tunnels. Als gevolg van deze versterkingen was het effect van de zevendaagse beschietingen door de Britse artillerie bijna nihil. De Duitse troepen konden op volle sterkte de aanval opvangen. De Duitse loopgraaf lag onderaan een lichte helling, waardoor de geallieerde troepen volledig in het schootsveld van de Duitse troepen liepen.

In het memorial park vind je ook de 'Danger tree'. Dit is een versteende stam van een appelboom die als enige van de bomen in deze regio de beschietingen overleefde. Voor veel soldaten was deze appelboom een richtpunt bij het optrekken tijdens de aanval. De boom bood hun jammer genoeg weinig bescherming. Voor veel soldaten was dit ook het verste punt dat ze bereiken tijdens de aanval.

Tekst: infoboekje Fronttour: Friends of World War 14-18